fotbal

POPAS LA BACĂU, ÎNAINTEA RETURULUI

EXPLICAȚIILE PUNCTELOR DE „ACASĂ" ȘI ALE SINGURULUI GOL ÎN DEPLASARE

Zăpada nu poate constitui o piedică în pregătiri. În retur, băcăuanii vor să arate că un meci poate fi cîștigat nu numai pe teren propriu, ci și în deplasare...

Foto: C. Stoicescu — Bacău —

Au trecut mai bine de patru ani de cînd băcăuanii — spectatori și jucători — se despărțeau de divizia A. „Vechea gardă" — cu I. Lazăr, Gross, Gram. Rădulescu — *nu mai dădea randamentul așteptat. Întîmplările — Harșani, Pașcanu, de pildă — nu confirmau speranțele. Apoi, „nopțile albe" ale unora, răceala față de colectiv a altora măcinau echipa, nu puteau rămîne, nici ele, fără urmări. Dinamo Bacău se zbătea în coada clasamentului în urma înfrîngerilor devenite o obișnuință. În 17 etape nu obținuse decît două victorii. Era în vara lui 1963.*

Ce a urmat ? 1. Retrogradarea, normal ; 2. Restructurarea lotului, punîndu-se, în sfîrșit, piciorul în prag ; 3. Lupta cu echipele din divizia B pentru revenirea în primul pluton.

A fost greu în primele trei tentative. Dar cum, mai bine mai tîrziu decît niciodată, iată-i pe băcăuani la startul campionatului primei divizii în ediția 1967/1968.

★

Tot Bacăul s-a bucurat astăvară. Tot Bacăul a început să facă calcule. „Vine Steaua, vine Petrolul și U.T.A.". Și, într-adevăr, au venit. Și cum au venit, așa au plecat. Se știe, la Bacău, nimeni nu a cîștigat nici măcar un punct în turul campionatului.

Dar, cită contradicție între rezultatele de acasă și cele din deplasare. Bilanțul dinamoviștilor, pe teren propriu, este cunoscut : 7 meciuri jucate, și tot atîtea cîștigate. Golaveraj : 17—7. Grație acestui tur de forță, pe care doar Universitatea Craiova l-a mai realizat, băcăuanii ocupă locul 6 în clasamentul turului. Iată, însă, că împreună cu Petrolul, împarte locurile 13—14 în alt clasament, al meciurilor disputate în afara orașului. Zero puncte și un golaveraj greu de anticipat : 1—18. Care să fie explicația acestei performanțe atît de ciudate ?

Am căutat răspunsul într-o discuție cu CONSTANTIN RADULESCU, antrenor secund, de 18 ani la această formație (doi ani junior, 14 ani jucător de bază, trecut prin 9 posturi în echipă, și acum, ajutorul lui Nicușor).

— Ce părere ai despre comportarea echipei ?

— Una peste alta, bună. 14 puncte, locul 6. Dinamo București, Petrolul și Rapid (numai campioni !), sînt în urmă.

— Ai dreptate. Dar rezultatele din deplasare cum se împacă cu acest loc ? Ele arată unele slăbiciuni.

— Și sînt. În deplasare, băieții noștri au jucat șters în zona careului mare al adversarului, unde trebuia să te bați, să forțezi. Parcă n-ar vrea să-i supere pe parteneri, pe gazde. În divizia secundă cîștigam și afară. Altfel, nu promovam. Apoi, **cred că e vorba și de o pregătire fizică slabă.** Acasă, cîștigi mai ușor. Adversarul nu te solicită la maximum. Publicul, care ne-a încurajat întotdeauna, a fost un puternic suport. Cu sprijinul lui am putut să încheiem rezultatele cu Steaua, U.T.A. și Steagul roșu.

— Deci, condiția fizică e „principalul vinovat" în deplasare ?

— Da. Minutele în care am primit golurile spun multe. La Cluj, gazdele au marcat în min. 38 și 61. La București (cu Dinamo și Rapid, cînd am pierdut cu același scor : 3—0), toate golurile ne-au fost înscrise după pauză. Cu Farul (0—4), constănțenii au înscris ultimele trei goluri în min. 48, 65 și 72. **Din 18 goluri primite în deplasare, 12 le-am încasat în repriza secundă.** Deci, insuficienta pregătire fizică a fost principala carență. După primele insuccese, „afară", am impresia că s-a creat, în rîndurile echipei, și o stare psihică de loc favorabilă. Un gol în 6 jocuri e prea puțin pentru noi, mai ales că am jucat binișor în meciul cu Dinamo, sau la Tg. Mureș și Constanța.

— Returul se anunță greu. Aveți 7 jocuri în deplasare, iar la Bacău vor veni Dinamo București, Rapid, Farul și F.C. Argeș, care știu să joace pe terenul adversarilor.

— Da, retur greu. **Dar nu se poate să nu luăm, și noi, puncte în deplasare.** Pe ce mă bazez ? Echipa s-a rodat în prima divizie. Apoi, poate n-o să mai avem nici atîtea indisponibilități ca în toamnă. În această perioadă de pregătire (n.n. pînă la sfîrșitul lunii ianuarie, la Slănic Moldova, apoi la Bacău), vom insista pe pregătirea fizică. Antrenamentele au o intensitate sporită și o durată mai mare. Iar viitoarele meciuri de verificare ne vor spune în ce măsură putem conta pe tinerii jucători introduși, de curînd, în lot. E vorba de **Pană**, de la Tg. Ocna (18 ani), **Muntean**, de la Chimia Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej (17 ani), **Simionaș**, de la Roman (aceeași vîrstă), **Carst**, de la Chimia Moinești și **Gall**, de la Buhuși (ambii de 22 de ani), **Lemnaru**, încă junior, de la Steagul roșu.

★

La Dinamo Bacău, antrenorii se străduiesc, deci, să elimine lipsurile manifestate de elevii lor în prima parte a campionatului, să realizeze o substanțială îmbunătățire a procesului de pregătire, o creștere valorică a jocului acestei formații. După părerea noastră, obiectivele pot fi îndeplinite. Echipa este capabilă de o muncă intensă și de rezultate superioare (chiar și în afara orașului). Are, în rîndurile ei, cîteva elemente deosebit de talentate și de la care așteptăm mult. Cîteva exemple : Kiss, Dembrovschi, Duțan, Rugiubei.

Constantin ALEXE

Nici vorbă de calitate în „B"

Pregătiri cu superficialitate și fără nici o perspectivă. Locul de refugiu al „păsărilor călătoare"

Ne aflăm la mijlocul vacanței de iarnă a fotbaliștilor. Vacanță în ceea ce privește activitatea competițională, deoarece activitatea propriu-zisă este în toi. Toate echipele participante la campionatul diviziei B au reluat pregătirile pentru retur. Din relatările corespondenților noștri reiese că înainte de a se da startul pentru pregătiri, au avut loc ședințe de analiză a comportării avute în prima parte a competiției. Asemenea treceri în revistă au fost necesare pentru a se scoate în relief părțile pozitive și negative, pentru a se stabili măsurile ce trebuie luate în vederea îmbunătățirii calității fotbalului în divizia secundă a țării. Dar, după evoluția majorității echipelor în turul campionatului, s-au spus prea puține lucruri îmbucurătoare. Caracteristica principală a meciurilor a fost goana oarbă a echipelor după puncte, fără preocupare pentru calitatea jocului. Pentru majoritatea formațiilor n-a existat decît un singur obiectiv : acela de a ocupa un loc în mijlocul clasamentului, ferit de amenințarea retrogradării. Au fost flori rare partidele în care s-a văzut orientarea spre un joc constructiv. Cauzele care au dus la această situație ? Iată cîteva :

Foarte mulți jucători au tehnică rudimentară (lovesc balonul cu un singur picior, execută corect doar unul-două procedee, sînt deficitari la jocul cu capul și imprecizi în trasul la poartă). MULȚI FOTBALIȘTI SE PREGĂTESC CU SUPERFICIALITATE ȘI FĂRĂ NICI O PERSPECTIVĂ. **În formațiile din „B" și-au găsit un loc călduț nenumărate „păsări călătoare", jucători virstnici, cu o pregătire tehnică și fizică mediocră.** Vom da un singur exemplu, pe **Chimia Suceava** (antrenor **Valeriu Neagu**). Din cine este compusă reprezentanta sucevenilor ? Din Nicolau și Teodosiu din București. Gross-Bacău, Gheghe-Iași ș.a.

Dar, sînt și excepții de la caracteristica generală. Sînt cluburi și asociații sportive ce pun pe primul plan problema calității fotbalului, a formării de jucători și a promovării cu curaj a tinerilor talentați. Ne referim, în acest sens, la Politehnica Iași (fost C.S.M.S., antrenor Ion Zaharia), Siderurgistul Galați (P. Rădulescu), Electronica Obor (S. Taciuc), Politehnica București (S. Miu și S. Maksay) din seria I, C.F.R. Timișoara (V. Gain), Politehnica Timișoara (N. Godeanu), Vagonul Arad (T. Jurcă) — seria a II-a. La aceste echipe se lucrează cu interes și pasiune pentru cristalizarea unui joc tehnic, ele caută să satisfacă dorințele inimoșilor lor suporteri. Și roadele le culeg prin poziția deținută în clasamentele seriilor respective.

★

Pe fundalul mediocru al calității fotbalului prestat în divizia secundă a ieșit la iveală, în prima parte a competiției, și problema disciplinei jucătorilor. Aproape după fiecare etapă, comisiile de disciplină și de competiții ale federației au avut de dezbătut diferite abateri săvîrșite pe terenurile de fotbal. Gama nesportivităților a fost foarte variată : injurii aduse adversarilor și arbitrilor, loviri reciproce cu și fără balon, precum și incidente provocate de elemente certate cu cele mai elementare noțiuni de disciplină. Și cu acest prilej sîntem nevoiți să consemnăm că terenul din Galați a fost suspendat. Deci, pentru Siderurgistul a devenit normal ca în fiecare sezon să evoluеze pe terenuri situate la o distanță de 60 de km de Galați. Să sperăm că a fost ultima lor ispravă și pe viitor se vor dovedi mai buni organizatori ai partidelor de pe frumosul teren de pe malul Dunării. Aceleași speranțe avem și în privința comportării lui Răcelescu, Mihăilă (Politehnica Timișoara), Postolache (Poiana Cîmpina) față de arbitri. Primii doi au primit cîte 8 luni suspendare, iar al treilea — 5 luni. Lista suspendaților cuprinde nume din aproape toate formațiile. Dar, și la acest capitol sînt cîteva excepții : Chimia Rm. Vîlcea (antrenor Nicolae Dinescu) din seria I, Crișul Oradea (Anton Ferenczi), Minerul Baia Mare (Andrei Sepci) și A.S. Cugir (fără antrenor !), echipe fără jucători sancționați.

Abundența neregularităților (în multe cazuri ele au dus la accidentarea unor jucători) dovedește că antrenorii depun o muncă de slabă calitate. Numai așa se poate explica faptul că antrenorii I. Kecskei (Olimpia Oradea) și Gh. Bărbulescu (Metalul Hunedoara) au avut doi (Sacaci III și Foldvary) și respectiv trei elevi (Pleian, Olaru, Mercea) suspendați pe mai multe etape. În plus, patru hunedoreni au primit avertismente din partea comisiei de disciplină : Pleian, Molnar, Matei și Tătaru.

Evoluțiile bune ale unor echipe au fost umbrite de multe ori de comportările necorespunzătoare ale așa-zișilor suporteri. În afara Siderurgistului Galați, și o altă formație din seria I, Metalul București, a avut de suferit de pe urma zeloșilor săi suporteri : i s-a ridicat dreptul de organizare pe mai multe etape pe terenul propriu. Care, nu a sosit timpul ca elementelor huliganice să le fie interzisă intrarea pe stadioane ? Este necesară chiar trimiterea acestora în fața instanțelor penale. În acest fel, ar scădea substanțial tensiunea în care se dispută unele meciuri.

Un alt factor ce a dus la nivelul scăzut al jocurilor îl constituie condițiile materiale necorespunzătoare pe care le au echipele pentru pregătirea lor. Terenuri denivelate, echipament vechi și puțin — în special mingi, antrenori cu o slabă calificare (majoritatea lor fiind încadrați cu o jumătate de normă) — iată cîteva dintre condițiile în care activează multe formații în „B". În ceea ce privește antrenorii, aceștia sînt mai mult cu „firmă", deoarece formația este alcătuită de „specialiștii" din uzină, fabrica sau instituția din care face parte echipa. În cazul că nu acceptă o asemenea situație, contractul i se desface, pentru că imediat locul e ocupat de un altul. Excepție de la această regulă a făcut-o A. S. Cugir. După plecarea antrenorului Dungu, formația a fost pregătită de specialiștii anonimi locali...

★

Așadar, pînă la reluarea activității competiționale a mai rămas o lună și cîteva zile. Febra pregătirilor a cuprins toate echipele. Antrenorii și jucătorii speră ca pînă la 10 martie să atingă un nivel bun. Peste tot domnește optimismul în ceea ce privește calitatea jocurilor în retur, că meciurile vor avea, în general, un grad mai mare de spectaculozitate.

Și noi sperăm că divizia B va deveni, în sfîrșit, o etapă în formarea tinerelor elemente atît de necesare echipelor din prima divizie a campionatului nostru.

V. POMPILIU

MECIURI AMICALE

RAPID — METALUL TÎRGOVIȘTE 3—1 (1—1)

Rapid a evoluat ieri, pe stadionul Giulești, în compania echipei Metalul Tîrgoviște. Feroviarii au folosit în continuare noua lor tactică (cu Lupescu „il libero") și au demonstrat un bun potențial fizic (mai ales Dumitriu, Neagu și Codreanu, ale căror sarcini de joc au crescut considerabil). Scor final 3—1 (1—1). Au înscris : Tiron (min. 5) pentru Metalul, Greavu (min. 25), Neagu (min. 60, din 11 m) și din nou Greavu (min. 75). Golurile marcate de fundașul Greavu au fost rezultatul firesc al unor acțiuni colective desfășurate în spiritul noii concepții. Au jucat formațiile :

Rapid : Andrei (Răducanu min. 45) — Lupescu — Ștefan, Motroc, Costea, Greavu — Pop, Dumitru Ion (Bungău min. 45) — Neagu, Dumitriu, Codreanu (Petreanu, Bădoi).

Metalul Tîrgoviște : Stănescu — Nițescu Ilie, Păun, Petcu, Buciumeanu, Nițescu Mihai (Bot min. 45), Mureșan — Casandra (Buzatu min. 45), C. Ionescu, Tiron (Harap), Chiriță.

Vasile URZICEANU

METROM BRAȘOV—PETROLUL PLOIEȘTI 3—3 (2—1)

Cele două formații au susținut miercuri după-amiază, la Brașov, primul lor joc amical din acest an. Meciul a fost atractiv, cu faze frumoase, deși terenul era acoperit cu zăpadă și a nins aproape tot timpul. Golurile au fost înscrise de Ardeleanu (min. 7 și 62), Sima (min. 11 din lovitură liberă de la aproximativ 20 m) pentru Metrom și respectiv, Dridea I (min. 23 și 73 din 11 m) și Bădea (min. 83).

PETROLUL : *Sfetcu (Ionescu) — Pal, Ionescu II, Pahonțu (Florea I), Dragnea — Dragomir, Iuhas — Roman (Florea II), Dridea I, Bădea, Moldoveanu.*

METROM : *Pozna (Szalai) — Birsan, Dinu (Penzeș), Ochea, Bădițoiu — Lazarovici, Gabor (Filimon) — Aeschd (Selymesi), (Duică), Ardeleanu, Budai, Sima.*

În deschidere : TORPEDO ZĂRNEȘTI (locul I în campionatul regiunii Brașov seria I) — PETROLUL PLOIEȘTI (tineret) 0—0.

C. GRUIA — coresp. principal

CHIMIA ORAȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ — DINAMO BACĂU 0—2 (0—1)

La invitația asociației sportive Chimia din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej echipa Dinamo Bacău, care se află în pregătire de iarnă la Slănicul Moldovei, a sosit în localitate și după ce a vizitat Combinatul chimic de la Borzești a susținut un meci amical. Peste 2 000 de spectatori au urmărit această partidă care a supus ambele formații la mari eforturi, din cauza terenului desfundat. Au marcat Dembrovschi (min. 8) și I. Munteanu (min. 52).

Dinamo a folosit următorii jucători: *Ghiță — Kis, Velicu Vătafu, Naumcef — Panait, Nedelcu — E. Daniel, Dembrovschi, Ene II, Pană (I. Munteanu).*

GH. GRUNZU — coresp.

PREGĂTIRI LA GLORIA C.F.R. GALAȚI...

O dată cu ședința de analiză care a avut loc în ziua de 12.I., echipa de divizia C Gloria C.F.R. Galați și-a reluat antrenamentele. Antrenorii Guță Tănase și Ion Tudorache au la dispoziție următorul lot : Iancu, Gheorghiu (portari), Valcan, Hulea, Florescu, Neacșu, Podeț, Arghir (fundași), Moraru, Jelesneac (mijlocași), Preda, Marin, Maroși, Hamza, Călin, Ion Ion (înaintași). După o săptămînă de pregătiri la Tușnad-Băi, echipa se antrenează zilnic la Galați. Se preconizează un turneu de 4—5 meciuri în regiunea Cluj.

Ion TUDORACHE
antrenor secund

DINAMO BUCUREȘTI — DUNĂREA GIURGIU 3—0 (3—0)

La prima apariție publică în Capitală, pe 1968, *Dinamo București* a întîlnit, ieri dimineață, într-un joc de verificare, formația de div. C, *Dunărea Giurgiu*, pe care a întrecut-o cu 3—0 (3—0). Golurile au fost înscrise de Naghi (min. 12) și Emil Dumitru (un tînăr de la Electronica Obor) — min. 21 și 23.

Dinamoviștii s-au mișcat mai ușor și au manifestat mai multă poftă de joc în prima repriză, apoi — în partea a II-a a meciului — starea terenului (zgură îmbibată de apă) și-a pus amprenta pe acțiunile lor, care au devenit mai lente și mai confuze.

Arbitrul *Constantin Surdu* a condus următoarele formații :

DINAMO BUC. : Niculescu (min. 46 Datcu) — Popa (min. 46 Pîrvu), Nunweiller III (min. 46 Boc), Dinu, Ștefan (min. 46 Mocanu) — Stoenescu, Poenaru — Emil Dumitru (min. 46 Stingă), Dumitrache, Naghi, Nunweiller VI.

DUNĂREA GIURGIU : Ghibănescu — Iacob, Cojocaru, Nania, Tudorache — State, Grădinaru — Lungu, Mustață, Cristache, Crăciun. Au mai jucat : Piticu, Dumitru, Borțea, Ilie Emil și Budurincă.

PRONOSTICUL NOSTRU

ETAPA DIN 4 FEBRUARIE 1968

I. Atalanta — Cagliari	X
II. Bologna — Brescia	1
III. Lanerossi — Inter	2
IV. Mantova — Sampdoria	X
V. Milan — Napoli	1
VI. Roma — Spal	1
VII Torino — Fiorentina	1
VIII. Varese — Juventus	X
IX. Bari — Padova	1
X. Livorno — Reggina	1
XI. Potenza—Lazio	X
XII. Novara — Lecco	1
XIII. Catania — Pisa	X

TURNEUL ECHIPEI DUKLA BANSKA BISTRICA

Săptămîna viitoare își începe pe tînărul nostru echipa Dukla Banska Bistrica, liderul diviziei B din Cehoslovacia.

Iată programul : la 7 februarie va juca în compania echipei Metrom, la Brașov ; la 9 februarie cu Chimica Tîrnăveni și la 11 februarie cu A.S.A. Tg. Mureș.

PERSPECTIVE FRUMOASE PENTRU CALENDARUL INTERNAȚIONAL AL RUGBYULUI ROMÂNESC

Una dintre concluziile majore ale activității rugbyului românesc a fost aceea că progresele pe care le cerem sportului cu balonul oval nu mai sînt posibile fără o substanțială lărgire a calendarului reprezentativ. E adevărat că în ultimii doi ani, ca urmare a măsurilor luate de federație, echipele de club au beneficiat de mult mai multe și mai serioase întîlniri cu formații de peste hotare, „XV"-le țării a fost însă nevoit să se limiteze, din nou, la 3—4 meciuri de interes redus, în compania unor echipe de la care nu se putea pretinde mai mult decît jocul de „sparring-partener", precum și la tradiționalul, importantul, obsedantul (uneori) examen sever pe care-l constituie partida anuală Franța — România. Or, acest lucru s-a putut vedea și în decembrie, la Nantes, iar absolut toți specialiștii prezenți au fost de acord : echipei de rugby a României îi sînt necesare contacte mai multe și cu alți parteneri decît cei de care dispune actualmente. Desigur, pe primul plan al atenției stau formațiile din Anglia, Irlanda, Țara Galilor și Scoția.

Tocmai din aceste considerente s-a hotărît ca prilejul pe care-l oferea întîlnirea Franța — Irlanda, de la Paris, în cadrul „Turneului celor cinci națiuni", să fie folosit pentru contactarea conducătorilor rugbyului irlandez. Pot afirma că discuțiile purtate de semnatarul rîndurilor de față cu personalități de marcă din lumea „ovalului" au fost fructuoase. Am avut posibilitatea de a purta discuții îndelungi cu d-nii *E. O'D Davy*, președintele I.R.F.U. (Irish Rugby Foot-ball Union — federația irlandeză de specialitate), *R. Fitzgerald*, secretar al I.R.F.U., *J. C. Conroy*, secretar onorar al aceleiași I.R.F.U., precum și reputatul ziarist de specialitate *Terry O'Connor*, șeful rubricii de specialitate de la ziarul „Daily Mail". Interlocutorii au manifestat un deosebit și îmbucurător interes pentru stabilirea și realizarea unor contacte rugbystice româno-irlandeze. Ei s-au dovedit foarte bine informați cu privire la valoarea și maniera de joc a rugbyștilor noștri, pe care le apreciază favorabil. Într-o primă fază a acestor relații sportive vor figura meciuri între echipe de club sau selecționate regionale.

Nu putem încă preciza tot acest calendar, pe care-l dorim cît mai bogat. În orice caz, alături de acest deosebit de important punct, al relațiilor cu rugbyul insular, vom încerca restructurarea confruntărilor româno-franceze. Astfel, precizăm — și avem acordul de principiu al partenerilor noștri — efectuarea unui turneu de 3—4 partide, dintre care un test-meci cu echipa națională, în Franța. De asemenea, se caută soluții pentru programarea meciului cu Franța, din cadrul „Cupei Națiunilor", în altă perioadă a anului, de preferință în lunile aprilie sau mai. Evident, acest deziderat nu e realizabil decît în anul 1969. Probabil că aceste modificări vor fi definitivate cu ocazia Congresului F.I.R.A., în septembrie, la Lisabona.

Trebuie să menționez că un mare rol în reușita de principiu a acestor contacte l-au avut unele personalități din rugbyul francez — d-nii *Marcel Batigne*, președinte al F.I.R.A. și al federației franceze, *Albert Ferras* și *Marcel Laurent*, vicepreședinți ai federației franceze, și *Jean-Claude Bourrier*, secretar general adjunct al F.I.R.A. și al federației franceze — care au dat un sprijin substanțial sportului cu balonul oval din țara noastră, prin facilitarea acțiunilor întreprinse de noi.

În încheiere, trebuie să arăt că aceste eforturi, precum și rezultatele lor, sînt fără îndoială indispensabile asigurării unei creșteri valorice a rugbyului nostru. Ele nu reprezintă însă totul și nici nu pot rezolva în întregime problema : fără o pregătire asiduă a specialiștilor și a sportivilor nu vom putea nici progresa, nici menține pasul cu rugbyul mondial !

Ion ISVORANU
secretar general al F. R. Rugby

Serialul nostru

Iunie, 1931, Arenele Romane... Lucian Popescu înaintea meciului cu Petit Biquet.

Viața romantată a lui Lucian Popescu (VI)

A FOST ODATĂ UN CAMPION

Buretele șterge sudoarea și lacrima, uneori...

Kid Oliva a pierdut titlul european la București. Ziarele românești și-au deschis larg coloanele în cinstea acestui senzațional eveniment. Chipul zîmbitor al puștanului de 18 ani a devenit peste noapte celebru. Știrea victoriei a fost telegrafiată la Paris. Ziarul „L'Auto" scria sub semnătura trimisului său :

„Românul și-a adjudecat decizia în a 10-a repriză prin aruncarea buretelui, secundul lui Oliva apreciind foarte just că omul lor nu mai avea nici o șansă. El au făcut gestul care se impunea, fără discuție. Este prima oară cînd România deține un titlu european. Popescu s-a afirmat prin victoria asupra lui Oliva ca un boxer de clasă continentală.

...Oliva revine la Paris cu buza prinsă-n copci. Directul de stînga al lui Lucian s-a dovedit nemilos, dar și Oliva a mers prea departe cu încăpățînarea. El n-a vrut să cedeze la timp, nu și-a dat seama că devenise o jucărie în mîinile „omului de ciocolată" și din această cauză a suferit o gravă avarie care, de fapt, îi va pune capăt carierei. De la meciul cu Lucian, Kid n-a mai reușit să strălucească pe ring... Rana i se deschidea de la primele lovituri și el devenea o pradă ușoară pentru adversar...

Lucian i-a trimis mai tîrziu o scrisoare plină de căldură și compasiune, iar Oliva, sportiv, i-a răspuns prompt, încheind cu o frază concludentă : **„Viața în ring e dificilă, plină de pericole. Cine n-are curajul s-o înfrunte, să nu treacă cordile. Noi nu ne vom mai întîlni, Mon cher ami, dar îți dau un sfat : păzește-te".**

Parisul sună alarma. Titlul european la „muscă" a zburat de pe Turnul Eiffel pe Turnul Colței. El trebuie readus în orașul unde Maurice Chevalier, mare amator de box, suspină acum melancolic, „oh mon pauvre Kid". Cine va fi întreprinzătorul ? E ales din nou René Challange, un „batailleur" de prima clasă, care a mai boxat cu Lucian Popescu și așteaptă nerăbdător revanșa.

Colonia franceză din București care a reținut un mare stoc din fotoliile situate în imediata apropiere a ringului, îi ovaționează pe Challange. Lucian simte vijiind pe lîngă urechi swingurile și croșeurile parizianului dar, imperturbabil, împinge mereu înainte ca un piston neobosit stînga, acea „stîngă de aur", care, după spusele adversarilor, „seamănă numai neliniște, furie și derută în fața tuturor".

După ce cade la podea în repriza a VI-a, Challange vine la colțul său buimac, ridicînd din umeri : „N-am ce-i face". Are fața tumefiată și parcă totul se-nvîrtește cu el. Caută o lovitură decisivă, dar Lucian își dublează măsurile de precauție, rămîne blocat cu cinci zăvoare și-l trimite iarăși pe Challange la podea în repriza a XII-a, cîștigînd lejer la puncte. Bucureștenii jubilează. Lucian confirmă. Deci, voi toți care vreți să vă măsurați forțele cu Lucian al nostru, poftiți, încercați !

După două luni, la 16 oct. descinde în Gara de Nord, celebrul Valentin Angelman. Trei zile mai tîrziu, pleacă la Paris, bătut la puncte. Recunoaște cu francheță : **„Popescu e atît de tînăr și știe atîtea despre box. Unde și cînd le-a învățat atît de repede?"** O lună mai tîrziu, e rîndul italianului Carlo Gavagnoli, să coboare din ring cu capul plecat. Anul 1930 a fost prodigios pentru „omul de ciocolată". În familia Popescu ochii tuturor sînt pironiți pe cadranul orologiului. Cîteva legănări ale pendulei și noul an 1931 va deschide larg ușa, tînăr și plin de speranțe. Toți se vor întreba în acea clipă : „Ce ne va aduce 1931 ?" Și — mai ales — ce-i va aduce mezinului, Lucian, intrat în cel de al 19-lea an cu titlul de campion european care apasă atît de greu pe umerii săi atît de fragili.

...Din Londra a sosit o telegramă. Se oferă o sumă fabuloasă pentru un meci cu Jackie Brown. Lucian a crescut în greutate. Trebuie „să dea jos" trei kilograme. Se supune unui regim infernal. Alergări în Hyde Park, băi de aburi și post monahal. Cu o ambiție de fier, Lucian reușește să ajungă la limita categoriei. Nici în ajunul meciului nu poate dormi ! Stomacul refuză să mai primească hrană ! La Manchester, 10 000 de englezi își susțin compatriotul ! Jackie Brown e un boxer înalt, osos, cu viteză în execuții și un formidabil joc de picioare. Atacă de la-nceput, dar Lucian îi opune aceeași tehnică, dîrzenie și ambiție de odinioară. Cu un talent și o intuiție a ringului pe care englezii vor fi nevoiți s-o recunoască în presa lor — de obicei foarte rezervată — „românul se bate ca un tigru rănit, iar Brown are ocazia să guste mereu din acea directă de stînga fulgerătoare și eficace". Repriza a XV-a s-a terminat. Cei doi pugiliști, extenuați de efort, lac de sudoare, așteaptă decizia ! **„Învingător la puncte... Jackie Brown"**. Tatăl lui Lucian șterge fața bălatului său cu buretele. Și deodată își dă seama că buretele nu șterge numai sudoarea. Ea se amestecă acum cu lacrimile lui Lucian, lacrimi de deznădejde, de mîndrie rănită. E prima înfrîngere a „campionului". „Nu-i nimic Lucică, îl consolează tatăl său. „Centura" n-ai pierdut-o. Și acum, că ești „cocoș" să-ncercăm să-i luăm titlul lui Carlos Flix. Ce zici ?"

Lucian își șterge fața cu bandajul — acum se află în cabină — și privind după Jackie Brown care pleacă fluierînd, în mijlocul prietenilor, încuviințează :

— Vreau să mă bat cu Flix. Și... Și o revanșă cu Brown !

...Carlos Flix acceptă imediat oferta de a veni la București. Fixează și data : 20 septembrie 1931. **„Soția mea împlinește 20 de ani și vreau în seara aceea să-i fac cadou încă o victorie"**, declară Flix ziariștilor mădrileni, ieșind de la o „corridă".

În așteptarea „toreadorului", Lucian își verifică forțele cu Nicolas Petit Biquet, iar peste o lună cu Emile Degande, amîndoi belgieni. Lichidează socotelile cu ambii, întrecîndu-i „la puncte", îl „păcălește" și pe Stamate iar în seara de 20 septembrie e punctual la „rendez-vous"-ul cu Carlos Flix, pe ringul feeric luminat din Arenele Romane...

Spaniolul are alură de veritabil „cocos" ! Pînă și părul său tuns scurt și nasul puțin acvilin îi dă o înfățișare bătăioasă, zbîrlită. Lucian ascultă ultimele sfaturi ale lui Nour și plin de hotărîre se lansează în atac. Mii de bucureșteni dezlănțuie canonada: **„Haide Lucian, haide Lucian".**

Spaniolul dă dovadă de o energie surprinzătoare, acroșează și face tot ce e posibil că să-l pună la respect pe mînzul de vis-a-vis. Lucian nu-l vede în față decît pe Jackie Brown din Manchester și atunci atacurile sale sînt necruțătoare ! Flix are arcada spartă în repriza a treia, apoi simulează recepționarea unor lovituri sub centură. Arbitrul Waisberg nu se lasă însă păcălit ! Lucian sîngerează la nas, dar nu dă înapoi. Spaniolul se aruncă la atac în repriza a cincea și plasează lovituri scurte, la corp. Lucian — surprins — bate-n retragere. La „colț". Nour agită servetul ca să-i furnizeze mai mult aer și-i sugerează : **„Acum, atacă".** Lucian sare ca un resort automat și dezlănțuie atacul... Directele, croșeurile, swingurile și upercuturile himerese în plin. Flix e complet dezorientat și nu se dezmeticește decît în repriza a opta. El preia inițiativa și cu forțe nebănuite îl domină pe Lucian, mai ales în schimburile de aproape. Dar Lucian își revine, impune lupta de la distanță și apoi se dezlănțuie în repriza a 12-a. O formidabilă directă și Flix la podea ! Lucian reia atacul cu sporită vigoare. În repriza următoare, Flix se refugiază în corzi, dar loviturile bucureșteanului îl așteaptă peste tot... Artero, managerul lui Flix se zbate în colțul ringului ca un tigru în cușcă. Vacarmul spectatorilor e asurzitor. Toți au certitudinea victoriei. Într-adevăr, arbitrul Waisberg ridică mîna lui Lucian Popescu. Al doilea titlu european se află de acum la București !

Gazetarii iau cu asalt vestiarele. Artero este extrem de ocupat cu aranjarea obrazului, buzei și arcadei fostului campion european. După ce tratează toate rănile cu antiseptice și prinde agrafe pe arcada lui Flix, Artero oftează și declară : **„Recunosc că Lucian a cîștigat și că e un boxer de mare clasă. Noi avem scuza oboselii unui drum de opt zile. Plec cu regretul că pierdem un titlu, dar satisfăcut că Flix are mîini bune și cu ele va mai recolta multe victorii".**

Casanovas, arbitrul spaniol, spune : **„A cîștigat cel mai bun. Lucian mi-a lăsat o impresie admirabilă. Nu ne mai rămîne decît speranța unei revanșe la Barcelona".**

Carlos Flix, nu poate vorbi prea mult. Se mulțumește să murmure abătut : **„M-am simțit pentru prima oară emoționat pe un ring într-o țară străină... Nu știu de ce ! Am făcut tot ce am putut. Felicit pe campion".**

Lucian Popescu deschide ușa cabinei lui Flix și-l îmbrățișează sărutîndu-l pe obrazul tumefiat de lovituri : **„Felicitări, Carlos, ai boxat minunat. N-am să uit „uraganul" tău din reprizele a noua și a zecea".**

Flix surîde trist : **„Ce folos. „Uraganul" tău a fost mai puternic pînă la urmă"...**

George MIHALACHE

VIITORUL CAPITOL : De prea multă uzură s-a tocit „arma"...